

Taula d'Anuncis

(de la premsa dels anys 20)

Visca la Brúfola!
No us renteu...!
No us banyeu...!
No us ensaboneu...!
si no és amb sabó
"Nieves del Pirineo".

Distinció i elegància.
Permanents a 15 pessetes.

Empresa de Pompes Fúnebres.
Corones a preu de fàbrica.
La Neotàlia no es presenta
en cap domicili sense previ avís.
Abonos per a enterros pagant
un ral cada mes.

Benzina americana de
gran rendiment a 0,75 pessetes.
Olí a 3,5 pessetes litre.

Després d'afaitar-vos useu
"Vinagrillo-Massage"
cura els grans, treu la irritació
i enforteix la pell.

Ramon Moix fullejant la seva novel·la
"La darrera nit". (Abril 1982).

LA MORT D'UN POETA

Ha mort un Poeta.

(Quan mort un poeta, mort
qualcom en nosaltres).

Ramón Moix i Cusidó, d'ofici fuster, cultivà ja de petit el seu amor a la naturalesa. I aprengué a cantar-la amb la seva lírica, bevent en les deus de l'esperit. De formació autodidacta, assolí un domini ampli i profund del Pensament i la Lírica per mitjà de l'observació i l'estudi, arribant a adquirir un llenguatge correcte, curós i ric alhora.

Les seves pàgines revelen un coneixement profund del bell dir, puix la seva dicció és ben construïda. Hom ha dit que per dominar millorment una llengua com la nostra cal saber i conèixer la llengua mare, el llatí. Ramon Moix semblava posseir-la, tant és de cissellada la seva dicció, clara i precisa. Tot està harmònicament en el seu lloc. Cada paraula és la justa.

En més d'una ocasió, Joan Arús, tan gasi en lliurar elogis per altri, havia dit que ell subscriuria molts dels sonets de Ramon Moix. Qui ha conegut l'Arús podrà valorar justament aquest judici.

Altres plomes -Mn. Geis, Joan Alavedra, Joan Oliver, Carles Soldevila, Ferran Canyameres...- han ressaltat i encomiat el nostre poeta.

Podem dir que Ramon Moix va néixer Poeta, ha viscut com un Poeta i ha mort com un Poeta.

Ell ha estat -en esperit i obra- un paladí de la Paraula, del Verb. Ha mort com ha viscut: senzillament, amorosament, "tenint ganes de dissoldre's"... "a poc a poc"...

També cultivà la novel·la, el teatre, l'assaig. Gairebé tota la seva producció literària roman inèdita. L'any 1982 Biblioteca Quadern publicà la seva novel·la "La darrera nit", que prologà Mn. Geis, la qual ja es comentà en les pàgines de Quadern.

Cloem aquesta evocació del Poeta amb els seus propis versos que són inserits en el recordatori exequial:

*Senyor, la solitud s'ixeca al meu voltant!
m'ofega el mar d'arena...*

*Ha esdevingut amarga la fruita del meu cant...
L'ha malurat la pena.*

*Potser ja ha arribat l'hora d'apostrofar la nit!
Arran de la timbera,
escolto l'aigua negra, pujant, amb el neguit
fatal de la ranera.*

*A mida que les ombres em van pujant al cor
més alço la mirada.*

*Senyor, abans d'enfonsar-me dins l'ona de la mort,
desfeu la nuvolada!*

*Signeu en les tenebres el vostre nom de foc!
Tinc ganes de dissoldre'm, llegint-lo a poc a poc!...*

Bibliografia de Ramon Moix (1910-1983)

Primeres Rimes (1936) Pròleg de Josep M.ª Francès
Natura i Ànima (1951) Pròleg del Dr. Miquel Crusafont
Obra Poètica (1967) Pròleg de Joan Oliver
La darrera nit (1982) Pròleg de Mn. Camil Geis

AL POETA RAMON MOIX I CUSIDÓ

(Amb motiu de la seva departença)

Si l'edelweis floreix en les nevades
cimes del Pirineu i la Jungfrau,
com aleteig de l'Àngel de la Pau
foren tes rimes pures i elevades.

Inclit Poeta d'imatges alades
amb floridera de ritmes suaus,
tots els teus cants -harmonies trobades-
són clams al Cel, no pas ombra d'afraus.

L'hora crepuscular o un fat vident
amb set colors a l'occident t'obria
el clar i postrer Camí que emmenaria

ton esperit vers el repòs clement...
L'estol beat que ara et fa companyia
espargarà ta Idea a nostra gent!

Joan Gallemí

És una gentilesa de

BEN-NET CENTRE DE NETEGES, S.A.

Soletat, 80 - SABADELL

Tels. 725 97 77 i 725 99 87